

Ποιοι και γιατί αντιδρούν στην πρόταση του ΣΥΡΙΖΑ για Ευρωπαϊκή διάσκεψη για το χρέος. Όπως αναφέρεται σε ρεπορτάζ των Irish Times(14/1/2015): «Ο (Ιρλανδός) Υπουργός Οικονομικών Michael Noonan εξέφρασε ευρεία υποστήριξη στην προοπτική μιας Ευρωπαϊκής διάσκεψης για το χρέος μετά τις επερχόμενες εκλογές στην Ελλάδα.» Στην συνέχεια την περασμένη Κυριακή (17/1) ο Γάλλος υπουργός Οικονομικών Μισέλ Σαπέν, μιλώντας στους Financial Times από το Τόκιο, δήλωσε: «τα κράτη μέλη της Ευρωζώνης θα πρέπει να σεβαστούν το αποτέλεσμα των εκλογών στην Ελλάδα, τονίζοντας πως η ΕΕ θα πρέπει επίσης να είναι έτοιμη να διαπραγματευτεί με την νέα ηγεσία της χώρας, είτε για την αναδιάρθρωση του τεράστιου δημοσίου χρέους είτε για την επέκταση των όρων του προγράμματος διάσωσης».

Ακόμη και η Lagarde του Διεθνούς Νομισματικού ταμείου δεν απέρριψε κατ' αρχήν την διεθνή διάσκεψη για το χρέος που πρότείνει ο Αλέξης Τσίπρας.

Αυτά είναι τα πρώτα αποτελέσματα μίας δημιουργικής πολιτικής πρότασης και ακόμη περισσότερο της στέρεας θέλησης να βγει Ελλάδα από τον μνημονιακό κατήφορο.

Αναμενόμενο ήταν να αντιδράσει η Γερμανία, όπως αντιδρά και στην πρόθεση του διοικητή της ΕΚΤ να ανακοινώσει πρόγραμμα ποσοτικής χαλάρωσης.

Η πρόταση του ΣΥΡΙΖΑ να υπάρξει διάσκεψη για το χρέος έρχεται να θυμίσει στην

αδιάλλακτη Γερμανία ότι στα τέλη του 1952 μία ανάλογη διάσκεψη, κατέληξε στην Συμφωνία του Λονδίνου της 27ης Φεβρουαρίου 1953 «περί εξωτερικών Γερμανικών Χρεών». Μεταξύ των 20 πιστωτριών χωρών που κυριολεκτικά έδωσαν το φιλί της ζωής στην ηττημένη Γερμανία βρίσκουμε την Ελλάδα, την Ιρλανδία, την Ισπανία και την Πορτογαλία. Στο ίδιο ρεπορτάζ των Irish Times που προαναφέραμε περιέχονται και τα παρακάτω:

«Κυβερνητικές πηγές (της Ιρλανδίας) ανέφεραν χθες το βράδυ ότι μια **Ευρωπαϊκή διάσκεψη μπορεί να ασχοληθεί όχι μόνον με το Ελληνικό χρέος αλλά και με το Ιρλανδικό, το Ισπανικό, το Πορτογαλικό**

ως μέρος μιας νέας προσέγγισης των προβλημάτων που απομένουν για την αντιμετώπιση των υπό διάσωση ευρωπαϊκών κρατών».

Αν οι χώρες που σήμερα στενάζουν κάτω από τον υφεσιακό χαρακτήρα των προγραμμάτων «διάσωσης» ενωθούν σε κοινό μέτωπο τότε αμφισβητείται η δυνατότητα της Γερμανίας να πλουτίζει σε βάρος των εταίρων της μέσα από μία νομισματική ένωση που την έχει φέρει αποκλειστικά στα μέτρα της.

Όσοι προσπαθούν να αποδομήσουν την πρόταση του ΣΥΡΙΖΑ για διεθνή διάσκεψη αυτόματα ταυτίζονται με τις σκληρότερες εκδοχές των Γερμανικών σχεδιασμών. Δεν πρέπει όμως να μας εκπλήσσει, ο βαθμός τυφλής ταύτισης με τις τοξικές συνταγές που παρατηρείται στις τάξεις του μνημονιακού στρατοπέδου. Η τυφλή ταύτιση με τα κατά καιρούς καθεστώτα εξάρτησης έφερνε και όπως αποδεικνύεται εξακολουθεί να φέρνει την ταχύτατη βελτίωση του οικονομικού επιπέδου των ολιγαρχικών στρωμάτων.

Τα τελευταία χρόνια όπως αποδεικνύεται από τις εξειδικευμένες στατιστικές μελέτες και παρά την απομείωση του όγκου της Ελληνικής οικονομίας κατά 25%, οι Έλληνες υπερπλούσιοι ουδόλως εθίγησαν, αντίθετα αυξήθηκαν σε αριθμό ενώ ταυτόχρονα αυξήθηκαν και τα συνολικά διαθέσιμά τους.

Στην έκδοση: Wealth-X and UBS World Ultra Wealth Report - 2013 και του 2014, η οποία υπολογίζει τον παγκόσμιο πληθυσμό όσων τα διαθέσιμα υπερβαίνουν τα 30 εκατομμύρια δολάρια, καταγράφονται τα εξής:

Σε αυτή την κατηγορία υπερπλουσίων στην Ελλάδα:

Το 2012 υπήρχαν 455 άτομα με συνολικά διαθέσιμα 50 δις δολάρια.

Το 2013 ανέβηκαν στα 505 άτομα με συνολικά διαθέσιμα 60 δις δολάρια.

Δηλαδή αύξηση του πληθυσμού κατά 11% και των διαθεσίμων κατά 20%

Το 2014 ανέβηκαν στα 565 άτομα με συνολικά διαθέσιμα 70 δις δολάρια.

Δηλαδή αύξηση του πληθυσμού κατά 11,9% και των διαθεσίμων κατά 16,7%.

Ποιος είπε ότι με τα μνημόνια δεν νοικοκυρευτήκαμε;

Και για να μην ζούμε στον δικό μας κόσμο, το 2014 ο παγκόσμιος πληθυσμός των υπερπλουσίων αυξήθηκε κατά 6% και έφθασαν συνολικά στις 211.275 άτομα με συνολικά διαθέσιμα αυξήθηκαν κατά 7% και έφθασαν τα 29,7 τρις δολάρια, και για να έχουμε μέτρο σύγκρισης το παγκόσμιο ΑΕΠ το 2014 έφθασε στα 77,5 τρις δολάρια.

Μια σύγκριση των Ελληνικών και των παγκόσμιων ρυθμών αύξησης των υπερπλουσίων είναι η καλύτερη ένδειξη του τι ακριβώς συμβαίνει στην μνημονιακή Ελλάδα και ποια «μικρή» παρασιτική ολιγαρχία συμφέρει.